PADOMES LĒMUMS (KĀDP) 2019/1720

(2019. gada 14. oktobris)

par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Nikaragvā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 29. pantu,

ņemot vērā Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padome 2019. gada 21. janvārī pieņēma secinājumus, kuros stingri nosodīja represijas pret presi un pilsonisko sabiedrību un pretterorisma tiesību aktu izmantošanu, lai apspiestu atšķirīgos viedokļus Nikaragvā. Padome uzsvēra, ka kopš 2018. gada aprīļa drošības spēki un valdību atbalstošas bruņotas grupas brutāli apspiež demonstrācijas, kā rezultātā vairāki simti gāja bojā un tika ievainoti un simtiem iedzīvotāju tika apcietināti, bet aizturēšanās un tiesas procesos plaši tika pieļauti pārkāpumi un valdīja patvaļa. Tā atgādināja par nepieciešamību nodrošināt atbildību par visiem kopš 2018. gada aprīļa izdarītajiem noziegumiem neatkarīgi no to izdarītāja. Tā mudināja Nikaragvas valdību no jauna iesaistīties jēgpilna un uz rezultātiem orientēta dialoga procesā, tostarp pieņemt vēlēšanu reformas.

(2) Padomes secinājumos tika uzsvērta Savienības gatavība izmantot visus savus politikas instrumentus, lai veicinātu iespēju mierīgā sarunu ceļā rast izeju no pašreizējās krīzes un reaģētu uz turpmāku situācijas pasliktināšanos cilvēktiesību un tiesiskuma jomā Nikaragvā.

(3) Padomei joprojām ir dziļas bažas par to, ka Nikaragvā turpina pasliktināties stāvoklis cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma jomā.

(4) Šajos apstākļos būtu jānosaka mērķtiecīgi ierobežojoši pasākumi pret personām un vienībām, kas ir atbildīgas par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem vai aizskārumiem vai par pilsoniskās sabiedrības un demokrātiskās opozīcijas apspiešanu Nikaragvā, kā arī pret personām un vienībām – un personām, kas ar tām saistītas –, kuru darbības, politika vai rīcība citādā veidā grauj demokrātiju un tiesiskumu Nikaragvā.

(5) Lai īstenotu konkrētus pasākumus, ir vajadzīga turpmāka Savienības rīcība,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nepieļautu, ka to teritorijās ieceļo vai tās tranzītā šķērso fiziskas personas:

a) kas ir atbildīgas par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem vai aizskārumiem vai par pilsoniskās sabiedrības un demokrātiskās opozīcijas apspiešanu Nikaragvā;

b) kuru darbības, politika vai rīcība citādā veidā grauj demokrātiju vai tiesiskumu Nikaragvā;

c) kas ir saistītas ar a) un b) apakšpunktā minētajām fiziskām personām,

kā uzskaitīts pielikumā.

2. Šā panta 1. punkts neliek dalībvalstij liegt saviem valstspiederīgajiem ieceļot tās teritorijā.

3. Šā panta 1. punkts neskar gadījumus, kad dalībvalstij saistības uzliek starptautiskās tiesības, proti:

a) kā starptautiskas starpvaldību organizācijas uzņēmējvalstij;

b) kā uzņēmējvalstij, kurā tiek rīkota starptautiska konference, ko sasauc Apvienoto Nāciju Organizācija vai kas notiek tās aizbildnībā;

c) saskaņā ar daudzpusēju nolīgumu, ar ko piešķir privilēģijas un imunitāti; vai

d) ievērojot 1929. gada Samierināšanās līgumu (Laterāna pakts), ko noslēdza Svētais Krēsls (Vatikāna Pilsētvalsts) un Itālija.

4. Šā panta 3. punktu uzskata par piemērojamu arī gadījumos, kad dalībvalsts ir Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) uzņēmējvalsts.

5. Dalībvalsts, kas piešķir izņēmumu, ievērojot 3. vai 4. punktu, visos šādos gadījumos pienācīgi informē Padomi.

6. Dalībvalstis var piešķirt izņēmumus no 1. punktā paredzētajiem pasākumiem, ja ceļošana ir attaisnojama steidzamu humanitāru vajadzību dēļ vai tā tiek veikta, lai apmeklētu starpvaldību sanāksmes un sanāksmes, kuras atbalsta vai rīko Savienība vai kuras rīko dalībvalsts, kas ir EDSO prezidējošā valsts, ja tajās norisinās politiskais dialogs, ar ko tieši atbalsta ierobežojošo pasākumu politiskos mērķus, tostarp cilvēktiesību un tiesiskuma veicināšanu Nikaragvā.

7. Dalībvalsts, kas vēlas piešķirt 6. punktā minētos izņēmumus, par to rakstiski paziņo Padomei. Izņēmumu uzskata par piešķirtu, ja divās darbdienās no brīža, kad saņemts paziņojums par ierosināto izņēmumu, viens vai vairāki Padomes locekļi pret ierosināto izņēmumu neiebilst. Ja viens vai vairāki Padomes locekļi iebilst, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt lēmumu piešķirt ierosināto izņēmumu.

8. Gadījumos, kad dalībvalsts, ievērojot 3., 4., 6. vai 7. punktu, atļauj pielikumā uzskaitītajām personām ieceļot savā teritorijā vai to šķērsot tranzītā, atļauju piešķir tikai un vienīgi tādam nolūkam, kādam tā ir paredzēta, un tikai tām personām, uz kurām tā tieši attiecas.

2. pants

1. Tiek iesaldēti visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir tādu fizisku vai juridisku personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē:

a) kas ir atbildīgas par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem vai aizskārumiem vai par pilsoniskās sabiedrības un demokrātiskās opozīcijas apspiešanu Nikaragvā;

b) kuru darbības, politika vai rīcība citādā veidā grauj demokrātiju vai tiesiskumu Nikaragvā;

c) kas ir saistītas ar a) un b) apakšpunktā minētajām fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām,

kā uzskaitīts pielikumā.

2. Nekādi līdzekļi vai saimnieciskie resursi netiek darīti tieši vai netieši pieejami pielikumā uzskaitītajām fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām vai to interesēs.

3. Dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus atbrīvot vai konkrētus līdzekļus vai saimnieciskos resursus darīt pieejamus ar tādiem nosacījumiem, kādus tā uzskata par atbilstīgiem, pēc tam, kad tā ir konstatējusi, ka attiecīgie līdzekļi vai saimnieciskie resursi ir:

a) vajadzīgi, lai segtu pielikumā uzskaitīto fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru un šādu fizisko personu apgādājamo ģimenes locekļu pamatvajadzības, tostarp maksājumus par pārtikas produktiem, īri vai hipotēku, zālēm un medicīnisko aprūpi, nodokļu, apdrošināšanas prēmiju un komunālo pakalpojumu maksājumus;

b) paredzēti vienīgi samērīgai samaksai par kvalificētu darbu un atlīdzībai par izdevumiem, kas saistīti ar juridiskiem pakalpojumiem;

c) paredzēti vienīgi komisijas maksai vai apkalpošanas maksai par iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu parasto turēšanu vai pārvaldību;

d) nepieciešami ārkārtas izdevumu segšanai – ar noteikumu, ka kompetentā iestāde pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai vismaz divas nedēļas pirms atļaujas piešķiršanas ir paziņojusi pamatojumu, kāpēc tā uzskata, ka būtu jāpiešķir konkrēta atļauja; vai

e) ir paredzēti, lai veiktu maksājumus tādas diplomātiskās vai konsulārās pārstāvniecības vai tādas starptautiskas organizācijas kontā, kurai saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir noteikta imunitāte, vai lai veiktu maksājumus no šādas pārstāvniecības vai organizācijas konta, ciktāl šādi maksājumi ir paredzēti izmantošanai diplomātiskās vai konsulārās pārstāvniecības vai starptautiskās organizācijas oficiālajiem mērķiem.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par jebkuru atļauju, kas piešķirta saskaņā ar šo punktu.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalsts kompetentās iestādes var atļaut atbrīvot konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) uz līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem attiecas šķīrējtiesas nolēmums, kas ir pieņemts pirms dienas, kad 1. punktā minētā fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra tika iekļauta pielikumā minētajā sarakstā, vai pirms vai pēc minētās dienas Savienībā pieņemts tiesas vai administratīvs nolēmums vai attiecīgajā dalībvalstī izpildāms tiesas nolēmums;

b) līdzekļus vai saimnieciskos resursus izmantos vienīgi tam, lai apmierinātu prasījumus, kas izriet no šāda nolēmuma vai kas ar šādu nolēmumu ir atzīti par spēkā esošiem, ievērojot ierobežojumus, kuri noteikti piemērojamajos normatīvajos aktos, kuri reglamentē tādu personu tiesības, kam ir šādi prasījumi;

c) nolēmums nav pieņemts par labu kādai pielikumā uzskaitītai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai; un

d) nolēmuma atzīšana nav pretrunā attiecīgās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par jebkuru atļauju, kas piešķirta saskaņā ar šo punktu.

5. Šā panta 1. punkts neliedz pielikumā uzskaitītai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai veikt maksājumus saskaņā ar līgumu vai nolīgumu, vai saistībām, kas noslēgts vai kuras radušās pirms datuma, kurā šāda fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra tika iekļauta sarakstā, ar noteikumu, ka attiecīgā dalībvalsts ir konstatējusi, ka maksājumu tieši vai netieši nesaņem 1. punktā minētā fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra.

6. Šā panta 2. punktu nepiemēro iesaldētu kontu papildināšanai ar:

a) procentiem vai citiem ieņēmumiem no minētajiem kontiem;

b) maksājumiem, kuri paredzēti līgumos, nolīgumos vai saistībās, kas noslēgti vai kuras radušās pirms dienas, kad uz minētajiem kontiem attiecināja 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus; vai

c) maksājumiem, kuri paredzēti tiesas, administratīvos vai šķīrējtiesas nolēmumos, kas pieņemti Savienībā vai kas izpildāmi attiecīgajā dalībvalstī;

ar noteikumu, ka uz visiem šādiem procentiem, cita veida ieņēmumiem un maksājumiem joprojām attiecas 1. punktā paredzētie pasākumi.

3. pants

Atkāpjoties no 2. panta 1. un 2. punkta, dalībvalsts kompetentās iestādes var atļaut atbrīvot pielikumā minētai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai piederošus konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus vai darīt konkrētus līdzekļus vai saimnieciskos resursus pieejamus pielikumā minētai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai ar tādiem nosacījumiem, kādus kompetentās iestādes uzskata par atbilstīgiem, pēc tam, kad tās ir konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama humanitāriem mērķiem, piemēram, lai sniegtu palīdzību vai atvieglotu tās sniegšanu, tostarp lai piegādātu medikamentus, pārtiku vai nodrošinātu humanitāro darbinieku un saistītas palīdzības piegādi vai evakuācijām no Nikaragvas.

4. pants

1. Padome, rīkojoties vienprātīgi pēc kādas dalībvalsts vai Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos ("Augstais pārstāvis") priekšlikuma, izveido un groza pielikumā iekļauto sarakstu.

2. Padome 1. punktā minēto lēmumu, tostarp pamatojumu iekļaušanai sarakstā, paziņo attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai, vienībai vai struktūrai vai nu tieši, ja ir zināma tās adrese, vai publicējot paziņojumu, dodot šādai personai, vienībai vai struktūrai iespēju paust savus apsvērumus.

3. Ja tiek iesniegti apsvērumi vai būtiski jauni pierādījumi, Padome pārskata 1. punktā minēto lēmumu un atbilstīgi informē attiecīgo fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru.

5. pants

1. Pielikumā norāda pamatojumu 1. panta 1. punktā un 2. panta 1. punktā minēto fizisko un juridisko personu, vienību un struktūru iekļaušanai sarakstā.

2. Pielikumā iekļauj arī pieejamo informāciju, kas vajadzīga attiecīgo fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru identificēšanai. Attiecībā uz fiziskām personām šāda informācija var ietvert vārdu un uzvārdu un pieņemtus vārdus, dzimšanas datumu un vietu, valstspiederību, pases un personas apliecības numuru, dzimumu, adresi, ja tā ir zināma, un amatu vai profesiju. Attiecībā uz juridiskām personām, vienībām vai struktūrām šāda informācija var ietvert nosaukumus, reģistrācijas vietu un datumu, reģistrācijas numuru un komercdarbības vietu.

6. pants

1. Lai izpildītu šajā lēmumā paredzētos uzdevumus, Padome un Augstais pārstāvis veic personas datu apstrādi, jo īpaši:

a) attiecībā uz Padomi: lai sagatavotu un veiktu grozījumus pielikumā;

b) attiecībā uz Augsto pārstāvi: lai sagatavotu grozījumus pielikumā.

2. Vajadzības gadījumā Padome un Augstais pārstāvis attiecīgos datus par kriminālnoziegumiem, ko izdarījušas sarakstā iekļautās fiziskās personas, un par kriminālsodāmību vai drošības pasākumiem, kas attiecas uz šādām personām, var apstrādāt tikai tiktāl, ciktāl šāda apstrāde ir nepieciešama, lai sagatavotu pielikumu.

3. Lai nodrošinātu, ka attiecīgās fiziskās personas var izmantot tiesības, kas tām noteiktas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 ([1]), šā lēmuma vajadzībām Padome un Augstais pārstāvis tiek noteikti par "pārzini" Regulas (ES) 2018/1725 3. panta 8) punkta nozīmē.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

7. pants

Prasījumus saistībā ar jebkādu līgumu vai darījumu, kura izpildi tieši vai netieši, pilnīgi vai daļēji ir ietekmējuši pasākumi, kas piemēroti saskaņā ar šo lēmumu, tostarp prasījumus par atlīdzināšanu vai citus šāda veida prasījumus, piemēram, prasījumus par kompensāciju vai garantijas nodrošinātus prasījumus, jo īpaši prasījumus pagarināt vai samaksāt jebkura veida galvojumu, garantiju vai atlīdzību, jo īpaši finanšu garantijas vai finanšu atlīdzību, pagarinājumu vai samaksu, neizpilda, ja tos iesniedz:

a) fiziskās vai juridiskās personas, vienības vai struktūras, kuras uzskaitītas pielikumā;

b) jebkura fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra, kas rīkojas ar kādas a) apakšpunktā minētas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras starpniecību vai tās vārdā.

8. pants

Lai šajā lēmumā izklāstīto pasākumu ietekme būtu pēc iespējas lielāka, Savienība aicina trešās valstis pieņemt šajā lēmumā paredzētajiem pasākumiem līdzīgus ierobežojošus pasākumus.

9. pants

Šo lēmumu piemēro līdz 2020. gada 15. oktobrim un pastāvīgi pārskata. Ja Padome uzskata, ka tā mērķi nav sasniegti, to attiecīgi atjauno vai groza.

10. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Luksemburgā, 2019. gada 14. oktobrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
F. MOGHERINI

PIELIKUMS

1. un 2. pantā minēto fizisko un juridisko personu, vienību un struktūru saraksts

[…]